Written by கவிஞர்கள்: ரிஷி, முனைவர் இர.மணிமேகலை, நதோஜி, மெய்யன் நடராஜ், வாணமதி, ராஜகவி ராகுல், மட்டுவில் ஞானக்குமாரன், கிரிகாசன், ஆர்.பாலகிருஷ்ணன் -
Monday, 25 April 2016 19:37 - Last Updated Thursday, 28 April 2016 02:06

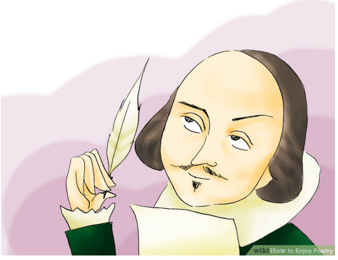

இம்முறை 'பதிவுகள்' இணைய இதழில் வெளியாகும் கவிதைகளின் விபரங்கள் வருமாறு:

1. ரிஷியின் நீள் கவிதை: குழந்தை கை மாயக்கோல்!
2. முனைவர் இர.மணிமேகலை கவிதைகள்: சமச்சீர், அகம், நானயோகிப்போனவள், காலம்.
3. நதோஜி: இப்போதெல்லாம், நாம் காந்தியவாதிகள்
4. மெய்யன் நடராஜ்: உதவாத உறவுகள்
5. வாணமதி: புரியாத மனிதர்கள்
6. ராஜகவி ராகுல்: 1,2,3, நீயனும் பலூனும் நானனும் மூச்சும்
7. மட்டுவில் ஞானக்குமாரன்: தமிழினி
8. கிரிகாசன் கவிதைகள்
9. ஆர்.பாலகிருஷ்ணன் - ஸ்ரீரங்கம்

□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□: □□□□□□□□ □□ □□□□□□□□□□!

'குச்சி ஐஸ்' வேண்டுமென்று கேட்டு பிடிவாதம் பிடிக்கும் குழந்தையை
கொஞ்சம் அங்கேயிங்கே அலைந்து வாங்கித் தந்து
சமாதானப்படுத்திவிடமுடியும்.
"பிச்சுத் தா மேலே தொங்கும் நட்சத்திரங்களை", என்று கேட்டால்
என்ன செய்வது....?
எல்லோரும் அவரவர் வேலையைப் பார்க்கத் தொடங்க
கையிலுள்ள மாயக்கோல் கொண்டு
கண் துஞ்சாமல் இரவு முழுக்க விண்ணைத் தாண்டியேகும் மந்த
எழுத்தேணியைக் கட்டமைத்துக் கொண்டது குழந்தை.

அடங்காத் தாகத்துடன் தட்டுத்தடுமாறி யேறத் தொடங்கியது
அவ்வப்போது மூச்சு முட்டியது;
அங்கேயிங்கே மோதிக் காயம் பட்டது.
கீழே போய்க்கொண்டிருந்தவர்கள் அண்ணாந்து பார்த்து அங்கலாய்த்தார்கள்
அத்தனை 'கொழுப்பு' உடம்புக்கு ஆகாதென்று.
தங்களுக்குத் தெரிந்த கெட்ட வார்த்தைகளால் கண்டித்தார்கள்.
கேலிசெய்தார்கள், கல்லெறிந்தார்கள்,
பின் வழி போனார்கள் புன்னகை கண்மூடி.
அந்தரவெளியின் அரவணைப்பில்
குழந்தை யனுபவித்துக்கொண்டிருந்த ஆனந்தப் பரவசம்
அதற்கு மட்டுமே தெரியும்.
யாராலும் பொருள் பெயர்க்கலாகா வாக்கியமொன்றின் மேலே
தன் வாழ்க்கையை நிறுவிக் கொண்டுவிடுவதென்று
காற்றிடமிருந்து கசடறக் கற்றுக்கொண்டுவிட்டது குழந்தை.

நூலேணியில் மேலேறிச் செல்லச் செல்ல
மனதிலூறிய இன்பத்தில்
விண்மீன்களைக் கொய்துவரும் எண்ணம்
அறவே மறந்துபோக
அந்தரத்தில் சுந்தரத்தைக் கண்டுணர்ந்து
கைகொட்டி மகிழ்ந்துகொண்டிருந்தது குழந்தை.
பூரிப்பில் மின்னிக்கொண்டிருந்த அதன் கண்களினூடாய்
வந்துசேர்ந்தன விண்ணின் இரண்டு புதிய நட்சத்திரங்கள்!

அந்தரவெளியில் தொங்கிக்கொண்டிருக்கும் நூலேணி.
ஆரம்பமும் முடிவும் புலப்படவில்லையோ,
அல்லது இல்லையோ .....
சொல்வார் யார் உறுதியாய்.?
இறுதியில் எல்லாமே ஒரு கதைத் தட்டலொலி தானோ ஏனோ
மானோ மயிலோ மல்லிகைச் சரமோவெனத்
தானோடிக் கொண்டிருக்கிறது குழந்தை தாவித் தாவி மேலே
வீணான கேள்விகளுக்கு விடையளிக்க நிற்காமல்.

கற்காமல் கைகூடாது அறிவு என்றே

கைகட்டி அமரச் சொன்னார்கள் வகுப்பறைக்குள்.
பொற்காசு பரிசளிப்பதாய் போட்டிவைத்தார்கள் —
சட்டாம்பிள்ளைத்தனமாய் வகுத்துரைத்தார்கள்
இப்படியிப்படியிருக்கவேண்டும் கவிதையென்று.
செல்வங் கொழிக்கும் இல்லில் பிறக்கவில்லையானாலும்
சொல்செழிக்கும் உள் வாய்த்திருந்த குழந்தை
ஆயகவிதையை எழுதலாயிற்று மூற்றுப் புள்ளியிலிருந்து.

புள்ளிக்கு முன்னும் பின்னும்
கள்ளச்சிரிப்போடு துள்ளிக்கொண்டிருந்த எண்ணிறந்த வரிகளைக்
காணவியலாதார்
"போட்டிக்கு நீ லாயக்கில்லை போ" என்று பிரம்போடு வந்தனர்.
விருதுக்கல்லவே என் வரிகள் எனச் சொல்லியபடி
தான் எழுதியிருந்த வல்லெல்லும் சொல் ஒன்றை
அவர்களுக்கு அன்பளிப்பாய் விட்டுவைத்து
அங்கிருந்து அகன்றது குழந்தை.
செய்வதறியாமல் அவர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருந்தபோதே
அந்தச் சொல்லிலிருந்து பல்கிப் பெருகலாயிற்று
நல்வினைப் பயன்களெல்லாம்!

கோலிகுண்டு, கலைடாஸ்கோப்,
பறவையின் சிறகிழைகள்,
கடற்கரைக் கிளிஞ்சல்கள்,
காற்றின் திருவுருவங்கள்
கானக விலங்கினங்கள்,
கண்ணன் வேய்ங்குழல்,
காற்றாடி, கலர்ச்சட்டை
கார்வண்டி, கப்பல், ராக்கெட்
பாக்கெட் நிறைய சாக்லெட்டுகள்
மண்டை முழுக்க மூளை
பாலையில் சோலை
உறவில் பிரிவு
பிரிவில் உறவு என்றாங்கு
உறுகியிறுகிக் குறுகிப் பெருகிப்
பிள்ளைக்கு வல்வினை தீர்த்தும் நல்வினை சேர்த்தும்
எல்லாமாகி நிற்கும் சொல்.

மின்மினியின் ஒளிர்வில் தட்டுப்படும் பாதையில்
தன்னந்தனியாய் தளர்நடை பழகிக்கொண்டிருந்த
குழந்தையின்
கன்னத்தில் முத்தமிட
அந்தரத்திலிருந்து மிதந்திறங்கிவந்த தேவதை
நெருங்கக் கண்டு புன்னகைக்கும் பிள்ளையின் கனிவில்
வாய்நெங்கும் பரவிய இதுவரை யறியாத தித்திப்பு
தேவிட்டாத் தெவிட்ட
வந்தவழி திரும்பமாட்டாமல்

திக்குத் தரியாத காட்டில்
இன்னுமின்னும் குழந்தயைை உச்சிமோந்தவாறு.

ramakrishnanlatha@yahoo.com

□□□□□□□□ □□. □□□□□□□□□ □□□□□□□□□!

1. □□□□□□□□□

- □□□□□□□□ □□. □□□□□□□□□ , □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□., □□□□.,□□□□□□□□.,□□□□□□□□. -

இருவருக்கும் இடயைிலான சிறு இடவைளெியும்
நிரப்பப்பட்டுவிடுகிறது அவனால்
உலக உருண்டயைின் மடேுபள்ளங்களை அறிவுறுத்தும் அறகைளில்
சமச்சீ ரற்ற கல்வி
மழதைழுவிய சிறு சடெியில் பூத்திருக்கும் வணெ்மலரனெ
இளங்குருத்துக்கள் வரக்காத்திருந்த தருணத்தில்
உறவுக்காக நிமிடங்களசைச் சகேரித்திருக்கும்
கதியைபைப்போல உணர்கிறனே்
வளெியவேந்த என் மழலபைப் பயணத்தின் போது
இருட்டு எங்க போச்சு என இதழ் மலர்கிறது.
இரங்கற்பா
கிடத்தி வகைக்கப்பட்டிருக்கிறது பூத உடலொன்று
அதன் உயிர் வறேறு வளெி நாடிக் கிளம்பிவிட்டது
சுற்றி அமர்ந்து அஞ்சலி சலெுத்துகிறார்கள்

உடலூடன் தாம் கடந்த பாதகைகாய
மணம் நிறைந்ததோ
மூடகள் நரைூடியதோ
அவரவர் சந்தர்ப்பங்கள்
காவியகை் கோடியாக்கிப்போரத்தப்பட்ட உடலில்
காமத்தின் நெடி கலந்தயேிருக்கிறது
எவரோ அல்லது எதுவோ நலன் கூறித்து
அடகைகலமானவர்களின்
இரங்கற்பா ஒலியில்
கறைபடிந்த காற்று திகதைத்து நிற்கிறது.

2. □□□□

தெருவோரங்களில் சுருண்டுகிடக்கும்
அவர்களின் இதழ்களில்
மதுவின் சுவை வழிகிறது
மயகக்த்தில் திரிபவர்களிடமிருந்து
வினாக்கள் எழும்பியவண்ணமிருக்கின்றன
குழந்தமைகைளின் கொலுசொலிகளும்
விரலின் வண்ணங்களும் குழைந்துகிடக்கிறது அகம்
வாயிலில்
குரலொன்று அதிகார தொனிகொள்கிறது
சுருண்டல்களின் க்டாரத்தில்
அன்பின் களியாட்டம்
உவந்து உவந்து தோறக்கின்றன உள்ளங்கள்.

3. □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

புத்தகங்களின் புதுமணமனெ
நட்பின் சந்திப்பு நிகழ்ந்தது
என்பின்னவனின் முகத்தைப்பிரதிகொள்ளும் வதனம்
கண்களில் புலியின் சீற்றமிருந்தது
இதழ் குவிந்து விரிந்த ஒலியில் மயில் தோகைவிரித்தது
கவிதை மொழியின் லாவகம் கூறித்த சொல்லாடல்கள்
மகேக குமிழ்களின் தண்மயைனெ
நாற்காலியில் உறைந்து நிற்கின்றன
இறுதியாய்
நுரைத்துப்பொங்கும் நதியின் பிரவாகம்
கால்கொள்ளாத நாற்றுக்களை மயைமிட்டது
நெற்றிப்பொட்டில் பாய்ந்த மின்னல்களில்
சாம்பலாகிப்போனனே்
வாயில்கடந்து அகம் நுழைந்த அவளும்
நானயோகிப்போனாள்.

3. □□□□□□

மசேயைில்
உறநைத்து கிடக்கின்றன வார்த்தகைள்
சுற்றிலும் தவளகைள்
உனக்கான வார்த்தகைள்
என்னுள் தரேவாகின்றன
மனம் துளபைடட்டுவிடக்கூடாது என்ற கவனத்துடன்
கடந்து சலெ்லும் சாலயைங்கும்
சிரிப்பு சலங்கைகட்டுகிறது
கட்டிடங்கள் நிறநைத சாலை
எந்த நரேத்திலும் மூடிநந்துவிடும்
அச்சத்துடனயேே கடக்கிறது
காலம்
நீ யாே
நாம் காலம் கடந்தவர்களனெ்கிறாய்

smekala10@gmail.com

□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□!

1. □□□□□□□□□□□□□□□

கிளிகளும் மயில்களும்
கனவில் வருவதில்லை
இப்பொழுதலெ்லாம் ஆந்தகைள் தான்

நிறங்களும் இறக்கைகளும் என்
ரசனகைகுரியவை
இப்பொழுதோ கண்கள்
அதுவும் ஆந்தயைின் பரெிய கண்கள்

கனவிலும் இதயைதேதேடுகிறது இந்த மனிதனின் கண்கள்
கனவில்லா சமயங்களில்
கண்ணாடியின் முன்னால் நான்

இப்போதயைை இயற்கை காட்சிகள்

இவை எனக்கு

2. □□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□

எதிர்கால கனவுகளை பற்றி பேசாதே
எதிர்த்து தான் நிற்கும் எதிர்காலம்
இது காந்தியின் தேசம்
எனவே நாம் பயிற்றுவிக்கப்பட்ட காந்தியவாதிகள்
நாம் காந்தியவாதிகள்
அடியை தாங்கி கொள்வோம்
திருப்பி அடிக்க மாட்டோம்
நாம் காந்தியவாதிகள்
எதையும் பிச்சை கேட்டுப் பெறுவோம் சுதந்திரம் ஆனாலும்
நாம் காந்தியவாதிகள்
எப்போதும் எளிய ஆடைகளையே அணிவோம் ஒற்றைத் துணி எனினும்
நாம் இப்போது தீவிர காந்தியவாதிகள்
காந்தி சிரிக்கும் காகிதத்திற்காக
கொல்கிறோம்
ஏமாற்றுகிறோம்
கற்பழிக்கிறோம்
குழி பறிக்கிறோம்
ஏனெனில் நாம் காந்தியவாதிகள்
எதிர்த்து நிற்கும் எதிர்காலத்திடம்
அடி வாங்கவே பழக்கப்பட்டுள்ளோம்
இப்போது நாம் காந்தியவாதிகள்
எனவே எதிர்த்து வரும் எதிர்காலத்தை
தாக்கும் கனவுகளை பற்றி பேசாதே
பேசி விடாதே
நாம் காந்தியவாதிகள்

suryavn97@yahoo.com

□□□□□ □□□□□□□

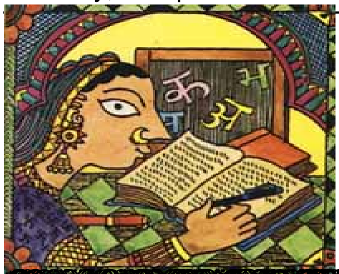

[illegible] ...துடே

[illegible] ...னேன்

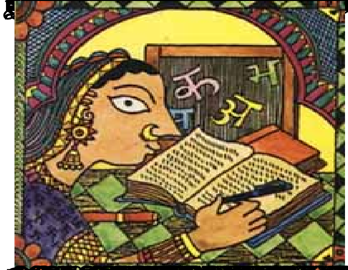

[illegible] ...ரேதோதும்

[illegible] ...கள்

[illegible] ...)

[illegible] ?

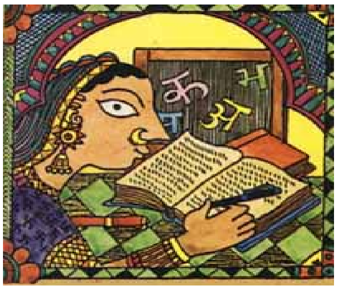

பனித□ங்கு மிலயைாடப் படர் காற்றில் குளிர் மவேப்
பரேும்பேோர்வை கொள்ளும் நாடிதே
இனிதான தமிழோசை எழுங்காலைப் பொழுதங்கே
இடி மகேம் இசைக்கீ தமே
குனிந் தங்கள் நடமைாறிக் குணம் மாறிக் குரல் மாறி
கொளவனெ்று விதிக□ற்றுதே
இனியனெ்று மனதாசை இன்பங்கள் பொலிகின்ற
எழில் நாட்டகைக் கண்காணப்பதோ

கனித□ங்கு மாவின் கிளி கலகலத்தோட்டு மணில்
கிளை த□ங்கி மந்தியாடும்
நுனி தாங்கி நலெ்முதிர நிலம் நோக்கு வயற் கதிரும்
நிமிர் வானம் தொட்டுமாலயம்,
புனை பானை நிரகை ஏயல் புதுவாழை கனியழகும்
பசே்சினொலி தமிழ் நயந்து
நனைந்தாடு தாமரைகள் நங்கை மதிமுகம் போலும்
நளினமிவை காணப்பதெப்போ

இலமைீ து தனமைமேோதி எழுந்தோடி வருங்காற்று
இன்பவருடலின் போதயைும்
கலவைண்ண நடமாடும் கண்கவருந் தோகயைொடு
காயும் புகை யிலவைாசமும்
அலையோடு குளக்காற்று ஆலமரத்தடி, கோவில்
அயலுள்ள படெ்டிக்கடயைும்
இலயைனெ்ற வாழ்வாகி இருந்திங்கே என் பாடு
எனதாகு மமோற்றமே

பனை உரசல் சர்ரனெ்று பழம் வீழ அணிலோட
பயந்தோடும் குருவி க□ச்சல்
தனியாகக் குயிலொன்று தருமீது துணையின்றித்
தருமோசை துயர்க்கீ தமும்
மனயைோடு ஒருவமே்பு மாதுளயைும் கமுகனெ்று
மனம் பொங்கு மழெிற்காட்சிகள்
இவகைாணா தொருவாழ்வும் இருந்தனெ்னபோயனெ்ன
எனமனது அலைந்தோடுதே

நீள் சாலை நிலம் கீழே நெடிதோடும் வண்டிகளும்
நிழல் மரங்கள் அற்றபாதை
தோள் மாறித் திடமற்ற துணிவழிந்த கோலமுடன்
தோல்வி மனம் தெய்ந்ததான
வாழ்வுணர்வு என்றாகி வண்ணங் கரு காக்கைநிறம்
வகயைனேோ தோலனெ்றணெ்ணி
நாளனெ்ன பொழுதனெ்ன நலமாயினுளம் காணும்
நலிவு மிகுந்தங்கேும் வாழ்வே!

10. □□□□□□□□ □□□□

பொழிலலை தளும்பிய பொழிதினி லிதழுடை
பூதுமலரனெ மனமும்
எழிலுற அலதைனெ்ற லிளமல ரழநைந்தனெ
இதமுட னவெர்முதுகும்
வழிசலெும் பொழுதிடை வருடிய சுகமழெ
விழி கிறங்கிய வகயைும்
மொழிதமிழ் கவிதகைள் மூழுதனெப் பூனகைவி
மிகுமிட மிதுவனெவோ

கருவிடை யுயிர்தரு கடவுளு மருள்சொரி
கலபையி லறிவகமோ
குருவிடை பயிலனெக் கூறுஅறி வுடனிரு
கலமைகன் அறிவழெுமோ
தருபலகனிகளும் தலநைிலம் விழுதனெ
திகழ்பரெுந் தருவிதுவோ
பரெுமள கவிதரு பூலமயைில் இணதைொலை
பலகயைும் இதுவனெவோ

மரெுகிடக் கலமைகள் வருவளோ கமலவணெ்
மலர்தனும் இதிலுளதோ
மூருகனெு மிளயைவன் முதுமகைொ ளறிவினன்
மகிழ்வுற எழுஞ்சபயைோ
பருகிட மதுவிழும் பலவண்ண நறுமணம்
படர்விழை மலர்வனமோ
வருபவ ரவெர்தனும் வளமுறத் தகமயைை
வழங்கிடு மரசவயைோ

அறிவினிற் பலமின்னு மகமிடை கருகொளும்
அதிசயத் திருவிடமோ
பிறிதில்லை மலயைிடை பரெுகிடு மருவியின்
பூனலுதிர் பரவசமோ
பொறியழெ அனலுடை பரெுவளிகொதி யழல்
பரவிய வலிமயைதோ
அறமழெ மனதினில் அழகுறுங் கவிபொலி
அமுதளி சுரபியிதோ

kanagalingamm@hotmail.com

□□□□□□□□□□□

- □□□.□□□□□□□□□□□□□ -

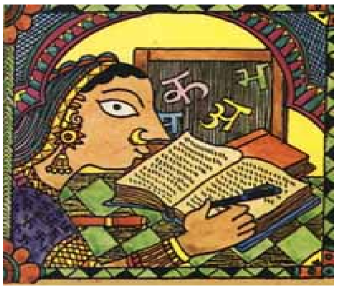

அனல் தெறிக்கும் வெளி ஏகும்
வாகனங்களைத் தேற்றி ஓடி
வரும் பசுந் திரள் காவிரி
தலை நிமிர்ந்தால் அரங்கன் அருள் பாலிக்கக் கோபுரம்
வடித்த நிலமீறி உயர்ந்த பனைகள்
ஓரு நூறனின் முறிந்த பனைகளில்
முன் நகர்ந்து குழம்பும் அணில்
எட்டா இலக்கு பனையேறும்
எழுதிய பாம்புகள்
உச்சி வெயில் உலோக முருக
ஒளிரும் காவிரிப் பாலம்
வடித்த இளமாவின்
முதல் நறுமணம் நாசியில் ஏறும்
நுழை வாயில்
முன் காலெடுத்து பிச்சை கேட்கும் கோயில் யானை
சிரமேல் கரம் தொட்டு வாழ்த்த
உடல் விரைக்க ஓடுங்கும் சிறுவன்
கற்குவியலில் காணும் சிறு பாம்பு
அடித்துக் கொல்லும் இளம் பட்டர்
ஆயிரம் தலை தூக்கிய சேடன்
பரிவினால் அரங்கன் பள்ளி
ஆண்டுகள் சில நகருமுன்
உறவுகள் தழுவி நின்ற காற்று
நுரையீரல் நனைக்கும்
முறிந்த பனை போலச் சரிந்து விட்ட சொந்தங்கள்
அரங்கா துயில் நீ எனும் பட்டர் இசைக்க
செவி ஏறும் பண்
உயர் சாளரம் வழி விழி காண
நலுங்கும் கோவிலின் பொற்கலசம்

rabalakrishnan2011@hotmail.com